

af kommuner, der skar, men heldigvis er problemerne ikke så store i dag. Det er jeg enig i. Men al min børnelærdom siger mig, at det er bedre at forebygge end at helbrede, og det er på sådan nogle relativt urolige tidspunkter som nu, at vi kunne komme af sted med at sikre en lovgivning, der gjorde, at vi ikke endte med den type af sager igen. Det, vi gør i forslaget, er jo i virkeligheden at navngive de funktioner.

Så rejste både fru Karen Jespersen og også – tror jeg – fru Charlotte Dyremose, spørgsmålet, der hedder: Betyder lovforslaget, at man skal have det hele? Hvis man har behov for mad, skal man så også have rengøring osv.?

Nej, sådan har forslaget aldrig været tænkt. Forslaget er tænkt sådan, at man siger: Hvad er det, man ikke kan? Og det skal man så gå ind og kompensere for. Det mener jeg nu også fremgår af teksten, men er der overhovedet tvivl om det, er det klart, at så skal det præciseres under udvalgsarbejdet. Vi kunne ikke drømme om at give nogen mere hjemmehjælp, end de vil have.

Til fru Charlotte Dyremose, der siger, at det bliver standard og ikke en individuel vurdering: Nej, det bliver en individuel vurdering, men en individuel vurdering, hvor der ligger et højere mindsteniveau, end der ligger i dag. Men der skal fortsat foretages en vurdering ude i den enkelte kommune. Visitationen ligger fortsat derude.

Derfor vil jeg også sige til fru Margrethe Vestager, der siger, at man ophæver det sociale skøn med det her forslag: Det gør man ikke, men jeg vil medgive, at man snævrer skønnet ind. Selvfølgelig med at lægge et højere minimumsniveau er, at man ikke kan skønne så bredt, som man kan i dag, for de der brede skøn, man kan have i dag, er jo det, der afgør, at vi får nogle af de sager, som ingen af os bryder os om.

Så skal jeg bare sige tak for støtten til Enhedslisten.

Kristeligt Folkeparti forstod jeg var usikker med hensyn til, om det nu var den bedste metode og sådan noget. Det synes jeg er en helt fair diskussion. Det kan vi jo kigge videre på under udvalgsarbejdet.

Men tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling til beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om frikommuneforsøg med etablering af boligtilbud og virksomheder for særligt udsatte befolkningsgrupper.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.

(Fremsat 14./12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

SF opfordrer regeringen til at udarbejde lovforslag om frikommuneforsøg. Forslaget går ud på, at frikommunerne skal have mulighed for en smidigere forretningsgang i forbindelse med etablering af boligtilbud og af virksomheder, der beskæftiger særligt udsatte befolkningsgrupper.

Kl. 16.05

Regeringen har sympati for intentionerne i beslutningsforslaget, men regeringen vil gå en anden vej. Regeringen vil, som statsministeren også var inde på i sin åbningsredegørelse, gribe opgaven bredere an. Der skal en bred vifte af virkemidler til. Regeringen vil forstærke det fælles ansvar for de svageste i vores samfund. Og det er ikke kun ord. Vi sætter handling bag. Som det fremgår af regeringsgrundlaget, vil vi afsætte flere ressourcer til hjemløse, sindslidende og handicappede samt til at forebygge narko- og alkoholmisbrug.

Desuden har indenrigs- og sundhedsministeren den 10. januar dette år sendt et frihedsbrev til kommunalbestyrelserne og amtsrådene, hvor han beder om forslag til udvikling af den kommunale opgaveløsning.

Regeringen vil, som indenrigs- og sundhedsministeren har tilkendegivet, være meget lydhør over for forslag, der tilsigter at skabe større